

عنوان مقاله:

ارزیابی پایداری عملکرد و سازگاری ژنوتیپ های جدید سیب زمینی با استفاده از روش GGE Biplot

محل انتشار:

پژوهشنامه اصلاح گیاهان زراعی، دوره 12، شماره 35 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فرشید حسنی - Agricultural Research, education and Extension Organization (AREEO). Tehran, Iran

کبری مسلم خانی - Agricultural Research, education and Extension Organization (AREEO). Tehran, Iran

زهرا طاهرنژاد - Agricultural Research, education and Extension Organization (AREEO). Tehran, Iran

محمدرضا جزائری نوش آبادی - Agricultural Research, education and Extension Organization (AREEO). Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

در راستای دست‌یابی به امنیت غذایی بیشتر، گیاه سیب زمینی نقش زیادی را در زنجیره غذایی انسان‌ها ایفا نموده است و حصول حداکثر عملکرد این گیاه در کنار سایر مولفه های مطلوب، می‌تواند از طریق ارزیابی پایداری و سازگاری ژنوتیپ های متنوع در مناطق مختلف کشور، بدست آید. در این مطالعه با هدف ارزیابی پایداری و سازگاری ژنوتیپ های جدید سیب زمینی، تعداد ۱۰ ژنوتیپ جدید متوسط رس و زودرس به نام های آنابلا، تاروس، کررا، لیستا، ولومیا، کلومبا، کریسپ فور آل، اینوویتور، لئوناردو و سیلوانا به همراه یک ژنوتیپ متوسط رس رایج مورد کشت و کار در کشور به عنوان شاهد و به نام سانته در سه منطقه مختلف (مشهد، زنجان و همدان) در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در طی دو سال (۱۳۹۵ و ۱۳۹۶) در اراضی بخش خصوصی مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس داده های ژنوتیپ های متوسط رس و زودرس در مکان های مختلف آزمایش نشان دهنده اختلاف معنی دار برای ژنوتیپ و ژنوتیپ در سال برای تمامی صفات مورد ارزیابی بود. همچنین اثر سال، مکان در سال و ژنوتیپ در مکان تنها برای صفات عملکرد کل غده، عملکرد قابل فروش، تعداد غده بذری در بوته و تعداد کل غده هر بوته تفاوت معنی‌داری را نشان دادند. در بین ژنوتیپ-های متوسط رس و زودرس، ژنوتیپ های لیستا، لئوناردو، سیلوانا، کلومبا و کررا با توجه به بالا بودن عملکرد (۶۶/۴ تا ۳/۵ کیلوگرم بر مترمربع) معرفی شدند اما به‌طور اختصاصی در مکان های ارزیابی شده، ژنوتیپ های کلومبا، لیستا و کررا با بیشترین عملکرد غده (به ترتیب با ۳/۵، ۹۰/۴ و ۷۴/۴ کیلوگرم در مترمربع)، برای منطقه زنجان و ژنوتیپ آنابلا با عملکرد غده ۲۵/۴ کیلوگرم در متر مربع برای مشهد و ژنوتیپ سانته با عملکرد غده ۵۳/۴ کیلوگرم در متر مربع برای همدان جزئی سازگارترین ژنوتیپ ها بودند. ژنوتیپ های کریسپ فور آل، اینوویتور و تاروس به طور خاص با هدف مصرف در بخش صنعت (چیپس و سیب زمینی سرخ کرده) با توجه به درصد بالای ماده خشک آنها (به ترتیب ۸۸/۲۳، ۹۱/۲۱ و ۲۴/۲۱ درصد)، پیشنهاد می‌گردد.

کلمات کلیدی:

,Genotypes × environment interaction, Adaptation, Genotype, Stability, Potato

اثرمتقابل ژنوتیپ در محیط، پایداری، ژنوتیپ، سازگاری، سیب زمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1284524>

